

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1265/2018
15.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баџац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Миленковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Миленковића, адвоката Мирослава Николића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.28/17 од 13.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 322/2018 од 20.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Миленковића, адвоката Мирослава Николића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.28/17 од 13.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 322/2018 од 20.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.бр.28/17 од 13.02.2018. године, окривљени Немања Миленковић оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге „cannabis” и то једног паковања обавијеног селотејп траком браон боје са садржајем опојне дроге „cannabis” нето масе 455 грама и једног пакетића од ПВЦ кесе жуте боје са садржајем опојне дроге „cannabis” нето масе 0,94 грама. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка суду у износу од 10.411,00 динара, паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова Вишем јавном тужилаштву у Прокупљу у износу од 46.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Нишу, пресудом Кж1 322/2018 од 20.08.2018. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног Немање Миленковића и потврдио пресуду Вишег суда у Прокупљу К.бр.28/17 од 13.02.2018. године.

Бранилац окривљеног Немање Миленковића, адвокат Мирослав Николић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду Вишег суда у Прокупљу К.бр.28/17 од 13.02.2018. године и пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 322/2018 од 20.08.2018. године и окривљеног ослободи од оптужбе или да пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Миленковића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која се, према наводима захтева, огледа у неразумљивости и противречности разлога изнетих у првостепеној пресуди.

Осталим наводима захтева, иако се позива уопштено на повреде одредаба поступка и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у суштини оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди, пошто, негирајући постојање у радњама окривљеног обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ које се односи на држање опојне дроге ради продаје, оспорава правилност оцене суда одбране окривљеног и изведених доказа, због неприхватања навода одбране да је окривљени корисник – уживалац опојне дроге и занемаривања чињенице да налазом и мишљењем вештака психијатра Росице Пешић није искључено да је окривљени уживалац опојне дроге, као и оцене суда значаја околности које се тичу начина паковања и количине опојне дроге пронађене код окривљеног и следствено томе, правилност чињеничног утврђења и закључка суда да је окривљени предметну опојну дрогу држао ради продаје.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Миленковића оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.